

VẠN

HỮU

TRƯỜNG

CA

Năm 2003
TNT Mặc Giang

KHOI DÒNG

(Câu 01 đến câu 20)

Sáu nẻo xuống lên là chi nhĩ
Bốn loài sinh tử tựa chiêm bao
Xa xưa như mới hôm nào
04 Ngày mai mờ mịt có sao đón chờ

Bởi bờ mê nên mơ với mộng
Bởi bến vọng nên ngóng với trông
Tang thương khổ não chất chồng
08 Nỗi trên sóng bạc chìm trong bể sâu

Này con tạo vì đâu nên nỗi
Vùi sinh linh chìm nổi bao phen
Kể từ vô thi rêu phong
12 Đến nay đan kín vô chung vẫn còn

Đường sinh tử đã mòn lối cũ
Nẻo hợp tan đã phủ bao lần
Bụi mờ rữ bóng phong trần
16 Trăng sao chưa nhạt phù vân chưa nhòa

Dừng chân lại bên tòa phố cũ
Ánh tà dương áp ủ tàn phai
Khép hờ cánh cửa không cài
20 Hôm nay đã vậy ngày mai thế nào.

SỰ THẬT MUÔN ĐỜI

(Câu 21 đến câu 84)

Nhìn dấu vết biết bao nuôi tiếc
Lối ngựa xe biên biệt mà đau
Buồn trông nước chảy qua cầu
24 Nước đi đi mãi sông sâu sâu mờ

Nước ái ngại chân chờ ngoáy lại
Sông thì thăm có phải thế không
Ô hay nước nước sông sông
28 Sông không có nước, nước sông còn gì

Sông đã có cơ chi nhớ nước
Nước đã hòa một thể cùng sông
Sông sông nước nước một dòng
32 Sông đừng hỏi nước xuôi dòng nghe sông

Sông với nước đã đồng chân thể
Mỗi hợp tan câu nệ mà chi
Lững lờ nước mãi trôi đi
36 Sông nhìn cúi mặt mỗi thì hợp tan

Nước vẫn thể miên man đi mãi
Mọi bóng hình sắc thái không pha
Đầu nguồn nước cũng la đà
40 Cuối sông nước cũng chưa xa đâu là

Khi nóng lạnh phong ba bão táp
Lúc lặng yên rào rạt mộng mơ
Lượn quanh uốn khúc nên thơ
44 Nước sông quyện lấy đôi bờ nước sông

Nước biến thể bênh bồng thể kỷ
Xuyên tận cùng ý vị thanh cao
Thác ghềnh đôi núi cũng vào
48 Ao hồ sông lạch có nào ngại chi

Mang nguồn mạch cũng vì sự sống
Khấp mọi loài tận dụng xưa nay
Ngàn xưa nước cũng miệt mài
52 Ngàn sau nước cũng chưa phai sắc màu

Xuôi về tận biển sâu sâu mãi
Bay lên ngàn đối đãi thành mây
Bồng bênh trôi nổi tháng ngày
56 Dù cho Nam Bắc Đông Tây chẳng sờn

Khi nhân thế mỗi mòn nắng hạn
Mây trên ngàn duyên dáng làm mưa
Rơi từng hạt nhỏ lụa thưa
60 Đến khi cạn hết cho vừa nhân gian

Nước là mây trên ngàn tụ hội
Bay khắp cùng thâu cõi trời xanh
Đón từng sợi nắng long lanh
64 Bay trên đồng nội ngọn ngành cỏ cây

Đạp thời gian rày đây mai đó
Cõi không gian đã có từ xưa
Kết mây đan gió ru mưa
68 Vóc hình của nước nguyên sơ chẳng mòn

Tươi lên tận đầu non góc biển
Xuôi về nguồn bến cũ sông xưa
Sông sâu sâu mấy cũng vừa
72 Núi cao cao mấy cũng vừa núi non

Nước mài miết bào mòn sỏi đá
Nổi tình dài biển cả sông sâu
Nương theo bèo bọt gói đầu
76 Nằm trên sóng bạc bắc cầu núi sông

Sương thấm tóc pha hồng đôi tia
Nắng kề vai ngắm nghĩa nước sông
Nước vui reo khúc giữa dòng
80 Sông mừng trời nhạc bênh bồng nước trôi

Sông với nước chung đôi một bóng
Nước với sông một bóng chung đôi
Trăm năm cũng chỉ một đời
84 Ngàn năm nguyên vẹn một lời nước sông.

TA CÙNG VẠN HỮU KHÔNG HAI (Câu 85 đến câu 116)

Ngẫm vạn hữu cũng đồng thế ấy
Ngẫm muôn loài cũng vậy mà thôi
Thay hình đổi dạng lần hồi
88 Tụ thời duyên hợp tán thời ly tan

Tụ từ thuở hồng hoang mờ ảo
Tán từ thời tuyệt xảo lân tinh

Mờ mờ ảo ảo dáng hình
92 Có không không có lung linh vậy mà

Rồi cứ thế vào ra vụn hữu
Theo thời gian thành tựu muôn loài
Ai người ngẫm lại mà coi
96 Cái gương kim cổ từng soi mấy lần

Khắp ba cõi dần dần hiện rõ
Khắp mười phương sáng tỏ hiển bày
"Có thì có tự mấy may
100 Không thì cả thế gian này cũng không"

Tâm ta lớn mệnh mỏng cùng khắp
Vũ trụ này còn nhỏ hơn ta
Tâm ta trùm tất cả mà
104 Mười phương ba cõi là nhà xưa nay

Mọi vóc dáng phô bày ra đó
Mọi bóng hình nay có mai không
Ra đi từ chỗ có không
108 Trở về thăm lại có không vậy mà

Nơi chốn cũ có ta từ đó
Và ngày mai ta ngó lại chơi
Đi trong khắp nẻo đất trời
112 Đất trời bao lớn rong chơi không cùng

Cả ba cõi nhà chung uyên áo
Khắp mười phương ta đáo ta lui
Đừng vì cát bụi dập vùi
116 Đừng vì lửa khói mà thui đốt mình.

NHÂN LOẠI CỦA TA

(Câu 117 đến câu 212)

Đi như ánh bình minh tỏa rạng
Về sáng ngời tựa hạt minh châu
Đời người tựa thể bóng câu
120 Vùi bay một cái sắc màu chưa tan

Một năm những lằm than gian khó
Cả trăm năm sương gió bao lần
Một ngày bao lúc tần ngần
124 Ba vạn quá đủ còn than nỗi gì

Cuộc nhân thế không chi không có
Bãi phong trần vò võ tang thương
Vèo trông ngọn cỏ bên đường
128 Công danh phù thế vẫn vương đọa đày

Chiếc bào ảnh thương thay những kẻ
Bãi nương dâu nhìn khẽ mà đau
Làm người ta phải biết nhau
132 Đức, từ, ân, nghĩa, trước, sau: **Mới** còn

Nhớ lại thuở hồng hoang loang lổ
Thời con người thượng cổ sơ khai
Ăn lông ở lỗ dùi mài
136 Trên đường chuyển hóa đã dài dặm băng

Dù vua chúa cung vàng điện ngọc
Dù thượng lưu gấm vóc lụa là
Dù cho nam nữ trẻ già
140 Cùng đing lê thứ cũng là thế nhân

Chung sức sống tương thân tương ái
Dựng tin yêu gặt hái tinh hoa
Chia cơm sẻ áo chan hòa
144 Đói no ấm lạnh dịu xoa ân tình

Thấy ai khổ chính mình đau khổ
Nhìn ai vui lòng trở bông hoa
Lầu son gác tía mấy tòa
148 Nhà tranh vách lá cũng hòa thế thời

Lúc còn bé nằm nôi bú mớm
Cho đến khi khôn lớn nên người
Giàu sang phú quý xinh tươi
152 Xấu xa khờ khạo cũng người trần gian

Dầu diễm phúc huy hoàng đài các
Dầu nghèo nàn mộc mạc ngại chi
Khôn ngoan ăn thở ở thì
156 Ghét ganh cố chấp ngu si đại khờ

Tâm hồn đẹp bao giờ cũng có
Lòng thanh cao bốn vó không bằng
Đẹp từ dung mạo nói năng
160 Đẹp trong bản chất đẹp băng ra ngoài

Đẹp huyền diệu trắng soi e then
Đẹp tinh mơ hoa lá hờn ghen
Đất trời nghiêng ngửa lén nhìn
164 Ngân hà xao xuyên vén rèm trộm coi

Đẹp như thế đâu đòi sơn phấn
Đẹp sắc màu đem quần lung tung
Bao nhiêu cái đẹp không dùng
168 Đuổi theo bào ảnh khổ chung ích gì

Đẹp như bé hài nhi mუმ mუმ
Cho đến khi sắc tím không pha
Nam thanh nữ tú trẻ già
172 Đẹp như thế ấy mới là người khôn

Thân giả tạm nay còn mai mất
Hồn thanh cao diễm tuyệt xưa nay
Chết là giao điểm đổi thay
176 Dùng thân hình mới tháng ngày tiêu dao

Trong huyền tượng ta nào có ngại
Gọt tâm tư gặt hái tinh ba
Ba đường sáu nẻo là nhà
180 Thong dong rảo bước trên tòa sắc không

Sinh là lúc từ không ra có
Tử là thời từ có ra không
Có không một thể tương đồng
184 Duyên còn ta có duyên không ta về

Cả vũ trụ chưa hề sinh tử

Cả hư vô trụ vũ đón mời
Còn thì ta sống vui chơi
188 Chết thì ta bỏ không lời tiếc than

Vì nhân thế cứ mang ta lại
Vì hạnh nguyên đầu dải đến đầu
Ngại gì bốn biển năm châu
192 Đen, vàng, đỏ, trắng đủ màu đủ da

Tình sâu nặng nên ta dong ruổi
Nghĩa thân thương mơn mỗi chi cam
Vô tâm vô tác ta làm
196 Trải muôn ngàn kiếp gian nan không sờn

Vì con người vui hơn các cõi
Tánh tình người dễ nói dễ nghe
Buồn thì đong giọt nước nhòa
200 Vui thì đồng cảm chan hòa reo vang

Lên cao vút dây đàn réo rắt
Xuống tận cùng khúc ngặt du dương
Ngân vang khúc nhạc vô thường
204 Trường Ca Vạn Hữu yêu thương muôn loài

Đỉnh gió hú lưng đồi hòa quyện
Khung trời xa vọng tiếng chuông ngân
"Mặc người mưa Sở mây Tần"
208 Phù sinh chuyển hóa phù vân cơ hồ

Băng bốn mùa cỏ hoa xanh lá
Nhật rong rêu sỏi đá kết tinh
Nhô lên rặng ánh bình minh
212 Hoàng hôn khép núi lung linh chiều tà.

MA QUỶ THÂN THƯƠNG

(Câu 213 đến câu 348)

Giờ ta bước đi qua cõi khác
Của từng loài dạo mát thăm chơi
Đón đường đã gặp Ma Trơi

216 Cùng ta đi nhé thăm loài quỷ ma

Sát bên cạnh đâu xa đâu cách
Không hình hài nên cách nên xa
Đẹp không thể giới loài ma
220 Sống bằng tâm tưởng ai mà biết chi

Cũng đủ cả không chi không có
Cũng xanh vàng trắng đỏ tím đen
Mới nhìn sao thấy quen quen
224 Đường xưa lối cũ chưa hoen bóng hình

Kìa em bé vừa sinh ra đó
Trên dương gian bỏ xó một người
Em cười mở mắt sáng ngời
228 Đã tan hồn phách của người trần gian

Loài quỷ ma cũng thân cũng phận
Cũng cười tươi điểm phấn tô son
Giận hờn ganh ghét buồn thương
232 Đồng quê thôn giã phố phường ngao du

Lúc đói rách trời u mây ám
Khi rình rang ăn chán uống chường
Đến đi như chỗ không đường
236 Biến ra một cái đã trườn bên kia

Đôi nam nữ mang hia vạ dậm
Kề bên nhau vải thắm quần thoa
Vụt ra ánh chớp sáng lòe
240 Hiện hình xinh đẹp như hoa đầu mùa

Cùng già trẻ trầm trồ ngắm nghĩa
Cũng nữ nam thắm thía tình Ma
Quỷ ma cũng sống vậy mà
244 Cũng ăn cũng nghĩa cũng là anh em

Kìa Ma nữ nhìn xem cho kỹ
Đẹp nghiêng thành đáng ví Tây Thi
Đẹp từ dung mạo đứng đi
248 Nói năng dung hạnh khó chi sánh bằng

Thòng đáy nguyệt Chì Hằng ngậy ngát
Vọng Diana Anh Quốc khen thắm
Ba cô dưới ánh trăng rằm
252 Mỗi cô một vẻ biết thăm cô nào

Cứ mãi miết thì thảo chút đã
Quay lại nhìn cho há hồn ma
Ma thì ta đã đi qua
256 Hôm nay thăm lại quê nhà năm xưa

Liêu Trai Chí Dị vừa xem đó
Bao phim ảnh huyền ảo Đông Tây
Ma đâu rùng rợn thế này
260 Quỷ đầu kỳ dị mà gây kinh hoàng

Người không hiểu nói xoàng chi nhẽ
Cho quỷ ma nhìn khẽ mà đau
Mỗi loài riêng biệt thế thôi
264 Cùng nhau tôn trọng đãi bôi chi nào

Đời ma quỷ không sao kể xiết
Phận quỷ ma cũng biết khổ đau
Tha ma mấy lớp lên màu
268 Khói hương nhòa nhạt làm nau mấy lần

Cùng Ma Vương theo chân chỉ hướng
Cùng Quỷ Vương nào phước nào phan
Lọng che cờ phát huy hoàng
272 Thăm cho biết hết các hàng quỷ ma

Có loài khổ không nhà không cửa
Có loài sang cửa chứa chất chồng
Loài thì bữa có bữa không
276 Loài thì lâu tía gác hồng tư dinh

Loài cô quạnh tủi mình thui thui
Loài dọc ngang đời núi lấp sông
Loài thì mình ngọc mài rông
280 Loài thì phá phách ăn không ngồi rồi

Còn có con đứng hoài một chỗ
Đôi mắt nhìn cú vọ hờn căm
Hận từ một kiếp xa xăm
284 Làm ma sâu hận cứ nằm mãi đây

Lại có ma mặt mày lơ đãng
Chẳng nói năng ngày chán đêm chường
Tiếc thân oanh liệt phi thường
288 Sa cơ thất thế tìm phương trốn đời

Đông với Tây lẫn nơi Nam Bắc
Tóc với da đủ sắc đủ màu
Này Ma Á, nọ Ma Âu
292 Thấp cao ốm mập năm châu đề huề

Cũng hội nhập Bang, Tề, Đằng, Phái
Cũng hơn thua phải trái đúng sai
Kèo nài bớt một thêm hai
296 Phân tranh chí chóc giải hoài không xong

Rất nhiều con chẳng mong lên đó
Ở dưới này còn có hơn không
Can trường dững lược tinh thông
300 Kinh bang tế thế lấp vòng càn khôn

Lại nhiều con vong ân bội nghĩa
Sống gian ngoa chôm chĩa môi chài
Khua môi múa mép cân đai
304 Mị dân bán nước phủ đài hư vinh

Nhiều quý ma quang minh chính đại
Thật xứng danh khí khái trượng phu
Hy sinh chẳng nệ đền bù
308 Thanh liêm chánh trực thiên thu tôn thờ

Nhiều bạn ma nãy giờ đứng đợi
Quá lâu rồi mong mỗi gặp nhau
Năm tay thương nhớ rầu rầu
312 Nghe tim se thắt, nghe sầu dằng dằng

Rồi nhân thế xoay vần thế ấy

Mỗi xuống lên từng thấy mặt nhau
Trông qua ngõ trước cửa sau
316 Đường xưa lối cũ xa xôi hoen mờ

Thuyền bên đợ trắng mơ soi bóng
Buông mái chèo gợn sóng hồn ma
Ma ơi còn nhớ lấy ta
320 Người quen thân ấy đã xa thuở nào

Ta còn biết người sao không biết
Nay nhìn người ta tiếc lắm thay
Buồn trông gió thoảng mây bay
324 Ta không nói nữa đọa đày hồn ma

Thôi từ biệt sắp qua một chuyến
Mỗi hợp tan lưu luyến lắm chi
Tạ từ người ở ta đi
328 Phút giây già biệt níu chi cũng tàn

Người có nhớ lang thang tìm lối
Ta quay về trên cõi trần gian
Ta từ muôn thuở bình dân
332 Nếu người không ngại ghé thăm chơi nào

Đây với đó có bao cách trở
Âm với dương người chớ ngại ngừng
Mở ra cánh cửa vô cùng
336 Nhà chung ta sống của chung ta xài

Ma sung sướng coi hài lòng lắm
Ta mỉm cười cho thắm hồn ma
Ma ơi nâng chén cùng ta
340 Chia phôi một chuyến trăng ngà dặm soi

Rồi có lúc thanh thoi quay lại
Ngộ tương phùng sẽ tái hợp thôi
Qua đi những phút bồi hồi
344 Nếu đi đã biến thì thôi cũng đành

Một kiếp khác loanh hoanh đâu đó
Nhận ra ta người có mừng không

Cỡi trên đài ngọc sắc không
348 Rong chơi phi chí tang bồng hồ ai.

LÊN THĂM THƯỢNG GIỚI

(Câu 349 đến câu 512)

Vụt tích tặc lên Đài Thiên Sứ
Ta viếng thăm cảnh giới Thiên Cung
Thiên nương Tiên nữ điệp trùng
352 Ngọc Hoàng hôn hờ cung nghinh đón vào

Câu chúc tụng bái chào qua lại
Tiệc linh đình đôi đái nâng ly
Hát ca ngâm xướng hòa thù
356 Hàng hàng lớp lớp xiêm y lụa là

Tiếng đàn địch ngân nga dịu vợi
Rồi uống ăn cười nói thâu canh
Hoa trời tung vãi thơm lành
360 Ngàn hương muôn sắc bao quanh vui mừng

Trông rực rỡ tung bưng tuyệt thế
Đẹp huy hoàng diễm lệ vô song
Trông ra thứ lớp cuộn dòng
364 Nhìn vào chật ních bên trong đứng ngồi

Các Vua Trời lần hồi đến dự
Các dân Trời thứ tự lớp lang
Muôn muôn vạn vạn ngàn ngàn
368 Không có số đếm rõ ràng được đâu

Da với tóc tươi màu sậy, hấp
Vóc với hình cũng thấp cũng cao
Hân hoan ăn nói thanh cao
372 Đứng đi dáng điệu không sao mà lường

Các Thiên nữ không hương không phấn
Nhưng diễm kiều hơn phấn hơn hương
Mỗi cô mỗi vẻ khác thường
376 Mười phân vô nghĩa không phương sánh bằng

Đẹp huyền ảo diễm hằng ẩn hiện
Đẹp tự nhiên hòa quyện sắc hương
Sắc hương tàn tạ sắc hương
380 Cái đẹp trường viễn xem thường thời gian

Kìa Giáng Kiều từ ngàn năm trước
Lấp ló nhìn chậm bước giây lâu
Cài trâm còn vướng mái đầu
384 Hoa tình dang dở Bích Câu ngày nào

Hỡi Tú Uyên kẻ nghèo đèn sách
Cùng Giáng Kiều xa cách năm xưa
Nhìn cô, cô muốn hỏi thưa
388 "Chút tình thuở ấy còn chừa hay không"

Câu chuyện xưa chưa hồng đã tím
Lỡ cung đàn lên phím được đâu
Chia ly rơi rụng tinh sầu
392 Chuyện xưa gọn sóng Bích Câu xa mờ

Tôi khẽ bảo đừng mơ chi nữa
Cô đi rồi người cũ rêu xanh
Tú Uyên gởi lá theo cành
396 Gởi mây theo gió gởi vành trăng soi

Còn kia nữa Thiên Lô, Thiên Tướng
Chen chúc nhau miễn cưỡng nhìn ta
Tề Thiên, Bát Giới, Na Tra
400 Táo quân, Tướng sĩ bốn ba đến châu

Lấp ló nhìn thật lâu kinh ngạc
Từng gặp nhau lưu lạc muôn phương
Việc xong ai nẩy lên đường
404 Không lộ tông tích vẫn vương nặng tình

Đến hôm nay thỉnh linh lại thấy
Họ thì thăm người ấy là ai
Tôi rằng đừng nói một hai
408 Ngọc Hoàng hiểu ý cười dài một phen

Cùng nắm tay Đế Thiên, Đế Thích
Khảy cung đàn tích tịch tình tang
Gật gù mở miệng cười vang
412 Tiệc tùng nối tiếp mở đàn hân hoan

Tôi bèn hỏi Ngọc Hoàng đôi chuyện
Chuyện ngàn xưa lẫn chuyện ngàn sau
Chuyện từ đã cũ phai màu
416 Chuyện nay biến động chuyện sau mơ hồ

Nào vũ trụ tạo, tô, sơn, phết
Nào muôn loài sống chết xưa nay
Nào là số phận định bày
420 Nào là Trời phạt dọa ngày nhất đêm

Nào thiên tai phủ thêm trời đất
Nào nhân tai chất ngất đau thương
Chỗ này tan nát máu xương
424 Chỗ kia điêu đứng khóc thương dậy trời

Chỗ này khổ hết lời ta thán
Chỗ kia đau ngao ngán rã rời
Nơi thì khôn khó muôn đời
428 Nơi thì diễm phúc ăn chơi dư thừa

Nơi thì khổ người thừa đất rộng
Nơi thì giàu chen sống phồn vinh
Trời cao sao chẳng công bình
432 Lượng Trời sao chẳng quang minh rõ ràng

Ai đã tạo muôn ngàn thế ấy
Sao nhân tâm không thấy mà đau
Khổ đau chồng chất khổ đau
436 Năm châu bốn biển nát màu tang thương

Các Vua Trời: Nhún nhường xuôi ngược
Ngọc Hoàng buồn: Từ trước tới nay
Ta thì cũng chỉ hai tay
440 Việc Trời đầy ắp giải bày chưa xong

Hết ngày giờ còn chồng còn chất

Suốt tháng năm quần quật rã rời
Cũng tranh cũng tụng toi bời
444 Quơ phù múa phép tả toi Thiên Đình

Còn hơn cả đao binh dưới thế
Chẳng nề nang chẳng thể thống chi
Thi nhau thịnh nộ sân si
448 Nhiều khi ta muốn bỏ đi cho rồi

Nhưng nghĩ lại ta thôi ráng chịu
Những bẽ bàng dụt dít cho ai
Ngậm cay nuốt đắng vùi mài
452 Cam tâm khổ não oằn vai đêm ngày

Trên thượng giới chóng chầy cũng chán
Mượn có thăm lai vãng trần gian
Nữ thời đắm lụy tình chàng
456 Nam thời cột chặt cô nàng dưới kia

Rồi trốn bỏ xa lìa Tiên cảnh
Nghe lệnh nghe cũng ngoảnh làm ngơ
Thiên binh Thiên tướng cũng lơ
460 Nhiều người xuống đó cũng mê không về

Và thêm nữa ê chề biết mấy
Sự hiểu lầm đầy dẫy trần gian
Người thì nói dọc nói ngang
464 Người thì trách móc đồ quàng cho ta

Cứ thử nghĩ cùng ta đâu khác
Dù mọi loài hay các Thiên Vương
Việc ai có nẻo có đường
468 Tội ác, đạo đức có phương ấy mà

Đường sáu nẻo lại qua dẫm nát
Bao luân trầm lưu lạc xuống lên
Phước thì rộng mở thênh thênh
472 Tội thì phải trả phải đền đã gây

Tôi không dám quấy rầy thêm nữa
Kéo người Trời bỏ lỡ cuộc vui

Thật ra không phải do tôi
476 Mà tôi hỏi thế cho người nhân gian

Ngọc Hoàng bảo đừng màng chuyện ấy
Các Vua Trời cũng vẫy tay nhau
Người đừng nói thế chi đâu
480 Nhờ Người đôi đáp đôi câu hả lòng

Chuyện trên Trời dài dòng thế ấy
Chuyện trần gian cũng ngấy mang tai
Chuyện ai thì của riêng ai
484 Nào ai gánh được chuyện ai bao giờ

Người không lòng tĩn bơ chẳng nói
Người có lòng thưa hỏi đôi câu
Nghe rồi ngẫm trước suy sau
488 May ra khuyên nhủ chút nào được chẳng

Chứ có gì quyền năng tối thượng
Chứ có gì mà thưởng mà cho
Riêng ta cũng khổ dày vò
492 Nhiều khi cũng cảnh đói no một mình

Cùng nhà người tâm tình cho biết
Cùng nhân gian nói thiệt cho hay
Ai mà hiểu được thì may
496 Ai mà nặng nhẹ đặng cay cũng đành

Đừng trách cứ Ông Xanh thăm thăm
Trong vô cùng nào thăm với xanh
Thăm xanh lỏng lộng thăm xanh
500 Thái hư vô tận thăm xanh khác gì

Chưa nghe biết cái chi cũng trách
Nghe biết rồi tai vách mạch nhau
Chư Thiên thông cảm gặt đầu
504 Người Trời cũng hết đâu mâu giận hờn

Tiệt đã tàn cây đàn thôi gảy
Phận của ai nẩy quảy lên vai
Vô chung vô tử còn dài

508 Tù tâm tùy hương miệt mài thử chung

Quay nhìn nhau rồi cùng tiễn biệt

Dặm trường xa khá biết giữ gìn

Bụi mờ phủ lối bóng in

512 Nhắm đôi mắt lại vờn mình bay đi.

THẾ GIỚI ĐỊA NGỤC

(Câu 513 đến câu 676)

Biển một cái đã vào Địa Ngục

Bao nhiêu tầng lần lượt hiện ra

Thân quen như thể là nhà

516 Hiện bày như thể cùng ta với mình

Vốn từ thuở bình minh đã có

Tức cái thời vô thử hồng hoang

Ba đường sáu nẻo sinh tồn

520 Địa Ngục một cõi vết mòn không pha

Sáu loài đã vào ra một lũ

Bao xuống lên đừ đừ tâm can

Tám thân cát bụi quy hàng

524 Nghiệp báo thiện ác đa mang khôn lường

Nghiệp là gốc tình tường vi tế

Mỗi hành vi tự thể trả vay

Dù cho một chút mây may

528 Đầu kim sợi chỉ hiện bày đích đang

Đừng ỷ y Thiên Đàng, Địa Ngục

Đừng để duôi Phàm tục, Thánh Hiền

Còn Nghiệp là ách là khiên

532 Dứt Nghiệp kết liễu hậu tiền lạnh băng

Không thấu hiểu nói nhăng nói cùi

Không tận tường vẽ bụi sa mưa

Gian ngoa trí trá lọc lừa

536 Quên câu "mắt Thánh mảnh thừa" cũ mềm

Nên lần thẩn đế mèn lưu ký
Ôm bóng đen ma mị tung hoành
Vòng tròn đan kín loanh quanh
540 Chúng sinh chìm nổi đoạn đành tóc tơ

Địa Ngục vốn đã chờ sẵn đó
Tự chui vào nào có hàm oan
A Tỳ, Vô Gián mở toang
544 Ngục Vương, Ngục Tốt lại than nữa rồi

Một khi thoát đùng mò xuống nữa
Bao răn đe khuyên bảo chẳng chừa
Đầu Trâu, Mặt Ngựa ậm ừ
548 Tay ta mỗi kiệt sao chưa hả lòng

Đủ thứ ngục cửa long chốt rã
Đủ thứ ngục vách ngã tường xiêu
Ma sầu Quỷ khóc tiêu điều
552 Đọa đày thống nổi bao nhiêu lần rồi

Hết chết đi tới hồi sống lại
Hết gông cùm diển tái cùm gông
Cơm ăn há miệng lửa hồng
556 Nước uống chưa nuốt da phòng thịt thau

Cõi Địa Ngục khô đau vô tận
Dân Địa Ngục cùng thống vô vàn
Ngôn từ diển tả lan man
560 Chui vô càng thấu muôn ngàn thảm thương

Đại Ma Thần chán chường ngao ngán
Đại Quỷ Vương cũng cạn nguồn cơn
Thật tình nói thiệt nào hơn
564 Nào đâu có muốn ở trong chốn này

Bởi tâm tạo hiển bày thế ấy
Bởi nghiệp làm trốn chạy đi đâu
Thiên Đàng ít kẻ tìm cầu
568 Địa Ngục xô đẩy đập nhau chen vào

Nên Chủ Ngục ngậm bao ản nhẫn

Phải cầm cương thống lĩnh Âm ty
Nếu không mừng tượng ra đi
572 Địa Ngục vô chủ âm ý nát tan

Người dương gian tánh nhân còn thể
Chôn A Tỳ tâm địa thắm thay
Cùm gông xiềng xích đọa đày
576 Giành giựt cầu xé xéo giày như rươi

Tội cũ trả mười mười chưa dứt
Tội mới gây triền phược chắt chồng
Cối dương tu tập không xong
580 Cối âm hẹp lối còn lòng đầu tu

Thật bất nhân nực cười dương thế
Bày lăm trò lễ mẽ đảo điên
Giấy tờ vàng mã ngông nghênh
584 Cối âm nào nhận lệnh khèn viễn vông

Trên dương gian thông đồng dứt lốt
Dùng kim tiền chạy chọt bao che
Cậy quyền cậy thế lăm le
588 Tham ô những lạm kéo bè kết dây

Dưới Địa Ngục mây may không động
Nghịch báo trả không chống không chèo
Nhu hình với bóng đặng đeo
592 Như vang theo tiếng công đèo li ti

Thế mới gọi A Tỳ, Vô Gian
Bao nhiêu tầng ứng cảm tức thì
Trả xong tự động thoát đi
596 Chưa xong kiếp kiếp nằm ý thế thôi

Còn nếu có ngoại trừ phước đức
Lập Đàn Trì tụng cúng tế hàm linh
Trên thời Tam Bảo chứng minh
600 Dưới thời khẩn thiết chân thành may ra

Phải thông hiểu đường tà nẻo chánh
Phải liễu tri Tứ Thánh - Lục Phạm

Hàm ân đã có hàm oan
604 Đã ân cho lắm thì oan nỗi gì

Nghiệp đã gây trước sau phải trả
Nghiệp đã tạo chày đá đeo mang
Ai làm nấy chịu rõ ràng
608 Không ai đổ vấy kêu vang não lòng

Sao vừa thoát khỏi vòng ngục tối
Lại trông đầu lưỡi thúi nhào vô
Ăn năn hối cải trôi bờ
612 Vô nhân mục thị giả khờ giả ngây

Tội ác kia chạy ngày trốn nắng
Đêm đen ngòm thức trắng đưa chân
Thương thay nghiệt ngã phong trần
616 Tiếc thay lục đạo phù vân luân trầm

Đường không đi, sa hầm, lọt hố
Lối không lần, núp ổ, chui hang
Sông sâu biển rộng chẳng màng
620 Lơi bơi ngõ hẹp, lan man ao hồ

Khi còn sống tĩnh bơ dưng dửng
Vô nghĩa nhân phóng túng lao lung
Gần chết khiếp đảm hãi hùng
624 Đâu còn kịp nữa hỡi phường ngu si

Lại trách ngục A Tỳ - Vô Gian
Lại khầu đầu ai oán Ma Vương
Đầu Trâu, Mặt Ngựa dẫn đường
628 Ngục ta Ngục tốt thét khan cổ rồi

Cõi Địa Ngục do người dương thế
Tâm địa làm tự thể đeo mang
Buồn không một cõi Thiên Đàng
632 Thờ ơ lạnh nhạt ngó ngang chi đâu

Hiếu quá mà phàm phu dễ thờ
Sống Tứ Thánh thật khó vô vàn
Sân si lòng lộn hai mang

636 Thanh cao đức độ bằng vàng trống trơn

Nên sáu nẻo đã mòn lối cũ

Và ba đường lữ khữ lên men

Đêm khuya mù mịt bóng đen

640 Con đom đóm nhỏ thấp đèn sao xong

Giữa Địa Ngục - Trần Gian gần lắm

Giữa Lục Phàm - Tứ Thánh cách xa

Tâm ác vốn sẵn là nhà

644 Tâm thiện mỏng mảnh la đà đầu sương

Bậc thượng sĩ xuất trần khó kiếm

Kẻ phàm phu nhỏ hẹp dẫy đầy

Bắc thang mà hỏi chân mây

648 Leo lên quan ải tỏ bày sao đây

Hương tu tập chóng chầy lần lửa

Nẻo trầm luân bừa mửa tung hoành

Chẳng thương một chút tơ mảnh

652 Nhân từ đạo đức treo cành tầm khô

Khuyên nhân thế giạt mơ tỉnh mộng

Khuyên người đời trầm thống xưa nay

Khéo tu thì sẽ có ngày

656 Vụng tu cố gắng chớ hay chân chờ

Lại xin nhắc "vải thưa, mắt Thánh"

Lại nhắc thêm "trôn nắng chạy trời"

Dong thuyền Thánh đức ra khơi

660 Lo chi Địa Ngục ru hời đêm đông

Đường tu tập cửa không cứ bước

Nghiệp chúng sinh triền phược già từ

Còn đâu mà ngục với tù

664 A Tỳ, Vô Gián xa rời vĩnh nhiên

Đừng có hỏi Tiên, Hiền, Thánh, Phật

Trong quý Ngài chính thật là ta

Tu thì Phật, Thánh không xa

668 Không tu tự khắc là Ma tức thì

Đừng có hỏi đường về Cực Lạc
Cũng không màng Địa Ngục ở đâu
Do tâm xuất phát làm đầu
672 Từ tâm biểu thị là câu trau mình

Tâm không khởi tội tình im bật
Nghiệp không gây thiện ác lặng thình
Lục Phạm - Tứ Thánh hóa sinh
676 Vào ra tự tại hàm linh độ đời.

THẾ GIỚI A TU LA

(Câu 677 đến câu 784)

Giờ ta lại rong chơi cõi khác
Cõi nào hè, thế giới Tu La
Gọi đủ là A Tu La
680 Nghe tên đã biết Tu La là gì

Cõi này vốn sân si ra phét
Dễ nổi cơn lục tặc tam bành
Đánh nhau chí chóc đua tranh
684 Giành nhau đĩa đỏi ngọn ngành không buông

Đụng tới Sân, giận hờn toi tả
Đụng tới Si, sỏi đá chiến chinh
Đến khi rã xác tiêu hình
688 Tức thì hiển hiện lại mình với ta

Bởi ảo vọng giữa tà với chánh
Bởi mơ hồ tội tánh khá xa
Sân si cứ thế lên đà
692 Nào ngờ đích thực Tu La là mình

Hãy nhận diện tận tình căn cội
Loài này cũng tài giỏi lắm đây
Nhưng do sân hận sâu dày
696 Si mê lầm lạc lỗi này mà ra

Cũng biến hóa thần ma quỷ chước

Cũng múa may thao lược thần thông
Lên trời dễ ợt như không
700 Xuống đất nhắm mắt mưa hồng có ngay

Biết bao phen tỏ bày hung hãn
Đánh Vua Trời chí mạng hấn hoi
Tranh giành quyền lực thử coi
704 Nhưng sức có hạn là loài Tu La

Nên từ cõi Tu La trở xuống
Đây là loài những loạn tai ương
Có phù có phép cao cường
708 Dễ sân dễ hận tráo lường hiểm sâu

Lại trí trá nay đầu mai đánh
Lại tàng hình nay Thánh mai Hiền
Thiện Thần ít có minh nhiên
712 Ác Thần Ác Quỷ hiện tiền khắp nơi

Các Thần Linh chính loài này vậy
Và biết đâu "lên Cốt, xuống Đồng"
Các nhà "ngoại cảm" lông bông
716 Mượn danh giả tướng phiêu bồng nhân gian

"Dựa bề trên" Thánh Thần ban phép
"Dựa ơn trên" khoa mếp phì phù
Có mắt mà hỏi người mù
720 Bởi người nhân thế mịt mù mà ra

Dẫu cho Thần Tu La tên tuổi
Cũng chỉ là một loại chúng sinh
Làm người mới thật quanh vinh
724 Đi lên đi xuống tự mình mà thôi

A Tu La là loài phi thực
Sân si mạn ám ức đeo mang
Tranh giành đấm đá làm càn
728 Phi nhân phi nghĩa mà ham nổi gi

A Tu La, thiện thì rất ít
Mà ác thì thiên địa lệnh khênh

Một khi sân hận nổi lên
732 Tôi bởi khói lửa đảo điên đất trời

Trên nhân gian dựa hơi lấm lấm
Mượn Thần Linh gạt gẫm nhiều nhưong
Bao người nhẹ dạ không tường
736 Nghe ngóng linh hiển tìm phương giải nạn

Tốn tiền bạc thời gian đeo đuổi
Tốn gạo cơm làm lũi lễ bày
Ngẫm trò lường gạt thảm thay
740 Ngẫm đời khôn khổ tỏ bày sao đây

Nên quý ma đầy đây là thế
Miễn kim tiền bất kể lương tâm
Nào ngờ tiền mất tật mang
744 Nói ra xấu hổ đành cam ngậm lòng

Không ít đâu khắp trên thế giới
Không luận phân da trắng da màu
Buôn Thần bán Thánh năm châu
748 Trải ra bốn biển nào sâu truông mây

Có Thần nào ra tay kỳ quặc
Có Thánh nào trở mặt đảo điên
Chẳng qua cái bọn kim tiền
752 Chẳng qua một lũ mua Tiên bán Trời

Đừng cho rằng cái thời đồ đá
Chính cái thời tuyệt thế văn minh
Cái thời công nghệ vệ tinh
756 Càng siêu càng tuyệt Thần Linh Ta Bà

Khi tợ thành nhờ ta bố thí
Khi bại vong đổ quý đổ ma
Trơ trơ bản mặt đầy đà
760 Nếu ai cũng vậy tiêu ma Thánh Hiền

Người nhân nghĩa có tiền có hậu
Có trước sau thâm thấu hậu tiền
Chẳng qua một nhúm xảo chuyên

764 Thời nào cũng có não phiến nhân sinh

A Tu La giật mình nghe ngóng
Người trần gian lật lọng bó tay
Vây mà họ sống phay phay

768 Chẳng ai dám động diệt ngay gian tà

Mỗi loài riêng nhìn qua để biết
Thế giới ai nghiệp biệt riêng ai
Nào ai dám động tới ai

772 Nào ai hứng chịu cho ai bao giờ

Nếu phát động phật cờ triều tiết
Máy huyền cơ chơn thiệt bất hư
Còn gì là cõi Thái hư

776 Chúng sinh vạn loại lò cừ nấu nung

Dù hiện hữu sống chung trời đất
Dù là chung hà tất đã chung
Chung nhau sao được mà chung

780 Cái riêng mà giống cái chung mới kỳ

Tạm biệt nghe có chi nói nữa
Nói cho nhiều cũng rứa mà thôi
Dặm ngàn băng giá lên ngôi

784 Hư vô lòng lộng lở bồi tháng năm.

THẾ GIỚI SÚC SINH

(Câu 785 đến câu 848)

Đề còn giờ viếng thăm cõi khác
Cái cõi này nói thiệt cho nghe
Loài này tội lắm ai dè

788 Dễ thấy dễ biết cận kề bên ta

Đủ hình tướng hằng sa vạn loại
Đủ sắc màu tiếng nói âm ba
Cũng có lớn nhỏ bé già

792 Sinh lão bệnh tử trầm kha não tình

Cũng sương khổ nhục vinh nếm đủ
Cũng tranh giành tạt đổ triền miên
Giết nhau cầu xé liền liền
796 Ăn tươi nuốt sống oan khiên dậy trời

Giữa sống chết thời thời kinh khủng
Giữa lớn nhỏ ngẫu nhiên đã man
Tranh nhau mà sống bạo tàn
800 Giết nhau mà sống vô vàn thảm thương

Biểu lộ hết bản năng thú tính
Lột phơi trần chủng loại súc sinh
Còn chi mà nói tội tình
804 Thế giới hoang dại lao linh sinh tồn

Một đêm ngày mất còn vô số
Hăm bốn giờ sinh tử vô biên
Nhìn chung khắp chốn mọi miền
808 Đâu đâu cũng vậy oan khiên vô bờ

Loài súc vật giờ giờ đều chết
Mọi súc sinh phút phút đều tiêu
Chết không kịp phát tiếng kêu
812 Thiên hình vạn trạng chữ nhiều là bao

Con chim non cất cao tiếng hót
Cánh vạc bay đuổi bóng chiều hôm
Đêm đêm lên tiếng vô chừng
816 Ngày ngày réo gọi vừng đông thức rồi

Chưa kịp đi chó ngồi đợi cửa
Chưa kịp về mèo ngó bếp quanh
Trong hồ cá lội lặn tăn
820 Ngoài ao động sóng gió len đưa vèo

Đàn trâu bò eo kéo đồng ruộng
Kéo cày bừa từng luống đất tươi
Gà, heo, vịt, ngỗng reo cười
824 Thương không gia súc cùng người nhân gian

Rồi con kiến, con ong, con muỗi

Con ễnh ương, dế nhũi, ve sầu
Hiền như chim sẻ, bồ câu
828 Dữ như cú vọ, còn thua thú rừng

Nào hùm thiêng cõi riêng hùng cứ
Nào còn voi, sư tử sống bày
Vi trùng lí nhí mảy may
832 Mỗi loài mỗi loại ngủ ngày thức đêm

Vô số kẻ trên không dưới nước
Vô số lượng dưới đất trên bờ
Giới thú y cũng ọm ờ
836 Khoa học, bác học phát khờ mà thôi

Mình chỉ là một người lê thứ
Hiểu mom mem hai chữ súc sinh
Một trong sáu loại chúng sinh
840 Cùng trong sáu nẻo hiển sinh ba đường

Nghiệp biệt nghiệp vô thường dị chủng
Tử với sinh vô tận thí chung
Khi nào khép lại vô cùng
844 Chúng sinh chưa chắc cáo chung tuyệt nòi

Bởi trùng trùng duyên khởi duyên khởi
Bởi vạn trạng sinh thái sinh môi
Trừ khi tánh giác lên ngôi
848 Cơ chừng im bật lở bồi phù sinh.

KẾT THÚC TRƯỜNG CA

(Câu 849 đến câu 872)

Bút với mực như hình với bóng
Chữ với nghĩa hòa vọng lan xa
Tôi xin reo khúc Trường Ca
852 Trường Ca Vạn Hữu hằng sa vô cùng

Từ "Vô thí" mông lung huyền ảo
Chữ "Vô chung" mộng mị tinh kỳ
Làm người hạnh phúc sống đi

856 Ba đường sáu nẻo nhất thì nhân sinh

Một chúng sinh tuyệt minh tuyệt thể
Có thức tình, tánh giác, tánh linh
Không quá sướng khổ lao linh
860 Trung dung tự quyết xuống lên đôi bờ

Không ai có quyền cơ sắp đặt
Cũng không ai thưởng phạt xin cho
Ngu, không đến độ phải mê
864 Dốt, không đến độ vật vờ bóng đêm

Khi tỉnh thức bóng đêm kỳ thú
Thắp đèn khuya tinh tú soi chơi
Thiên hà đại địa mỉm cười
868 Thái hư vũ trụ ngán người trần gian

Ồ, kìa trông nai vàng ngơ ngác
Đứng bên bờ suối hát gió reo
Phù sinh gói mộng đưa vào
872 Trường Ca Vạn Hữu đấng đeo vô cùng.

Năm 2003
TNT Mặc Giang